

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 8Csp/4/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216211661
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Raul Pospíšil
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2021:1216211661.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudcom Mgr. Raulom Pospíšilom v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanému: P. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., o zaplatenie 370,85 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 214,80 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .
- III. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručitou tunajšiemu súdu dňa 14.07.2016 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 370,85 EUR s príslušenstvom.
2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 20.02.2013 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej pre žalovaného zriadil a viedol účet. Zmluva sa spravuje aj znením obchodných podmienok banky pre jednotlivé produkty a VOP, pričom žalovaný sa s ich znením oboznámil, čo potvrdil svojím podpisom. Žalobca bol tiež oprávnený za poskytovanie produktov a služieb účtovať na ťarchu vedeného účtu poplatky podľa aktuálneho sadzobníka poplatkov. V zmysle bodu 3.8 VOP je klient povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov, postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle sadzobníka a akýchkoľvek záväzkov voči banke. Vzhľadom na porušenie uvedenej povinnosti žalovaným tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a dlh nevyrovnal, žalobca zatvoril účet, o čom žalovaného informoval posledným výpisom z účtu. Účet je možné zatvoriť, len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto žalobca pred zatvorením účtu vykonal dňa 18.08.2015 internú účtovnú transakciu, kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby. Istina 370,85 Eur bola úročená sadzbou vo výške 28 % p.a. platnej od 01.07.2012 až do vyplatenia celej pohľadávky.
3. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.
4. Súd vo veci vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu a zistil tento skutkový stav:
5. Strany sporu uzavreli dňa 20.02.2013 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb. Predmetom zmluvy bola podľa článku I zmluva o zriadení osobného účtu, zmluva o vydaní

a používaní platobnej karty, zmluva o poskytovaní služieb elektronického bankovníctva a služba SMS notifikácia, na základe ktorej žalobca zriadil žalovanému osobný účet. Podľa článku IV. bod 2 záverečných ustanovení zmluvy, za poskytovanie produktov/služieb bol žalobca oprávnený zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka v platnom znení a všetky takéto poplatky účtovať na ľarchu účtu zriadeného na základe zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/služby týka, resp. na ľarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v Prima banke. Vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán bližšie nešpecifikované v zmluve sa mali riadiť Obchodnými podmienkami špecifikovanými v jej článku IV. bod 3 Záverečných ustanovení.

6. Z výpisu z účtu žalovaného za obdobie od 30.01.2015 do 18.08.2015 vyplýva, že dňa 18.08.2015 bol uskutočnený bezhotovostný prevod sumy 370,85 Eur ako dlhu klienta.

7. Podľa žalobcom predložených „Úrokových sadzieb produktov“ je úrok pri nepovolenom prečerpaní - 28,00 % ročne.

8. Súd na základe vykonaného dokazovania rozhodol rozsudkom č. k. 8Csp/4/2016 - 36 zo dňa 24.05.2018, ktorým žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

9. Voči predmetnému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie.

10. Krajský súd v Bratislave, ako odvolací súd, uznesením č. k. 4Co/58/2019 - 105 zo dňa 30.06.2020 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

11. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že v posudzovanej veci možno konštatovať, že žaloba má vady v nedostatočnom uvedení základných skutkových okolností veci, pre ktoré ju súd prvej inštancie nemohol meritórne prejednať a rozhodnúť. Súd prvej inštancie pochybil, keď nepostupoval postupom podľa § 129 ods. 1,2 CSP, teda nevyzval žalobcu na odstránenie väd žaloby. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie aj napriek nedostatku žaloby vec rozhodol bez nariadenia pojednávania je jeho konanie postihnuté vadou, na ktorú odvolací súd musel prihliadnuť a ktorá sa týka procesnej podmienky konania. Odvolací súd uviedol, že bude povinnosťou súdu prvej inštancie vyzvať žalobcu postupom podľa § 129 ods. 1,2 CSP na odstránenie väd žaloby doplnením skutkových okolností uplatneného nároku. V prípade, ak je predmetom uplatneného nároku pohľadávka pozostávajúca z viacerých čiastkových nárokov, je potrebné ju špecifikovať tak, že bude špecifikované, z akých čiastkových nárokov pohľadávka pozostáva a v akom časovom období čiastkové nároky vznikli. V prípade, ak je predmetom uplatnenej pohľadávky uplatnenie úrokov z úveru alebo úroky z omeškania, je potrebné uviesť sumy jednotlivých dielčích nárokov úrokov s uvedením začiatku a konca omeškania. Ak sú súčasťou uplatňovaného nároku aj poplatky je potrebné špecifikovať ich dôvod a aj výšku.

12. Súd v rámci intencií odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave doplnil dokazovanie vo vyššie naznačenom smere a uznesením zo dňa 15.03.2021, č. k. 8Csp/4/2016 -125 vyzval žalobcu, aby v lehote 15-tich dní od doručenia uznesenia doplnil svoje neúplné podanie zo dňa 12.07.2016, doručené súdu dňa 14.07.2016, a to tak, že doplní skutkové okolnosti uplatneného nároku, t.j. ak je predmetom žalobného návrhu viacero čiastkových nárokov, je potrebné tieto jednotlivito identifikovať vrátane časového obdobia ich vzniku. V prípade, ak je predmetom uplatnenej pohľadávky úrok z úveru alebo z omeškania, je potrebné uviesť sumy jednotlivých istín s uvedením začiatku a konca omeškania. Ak sú súčasťou uplatňovaného nároku aj poplatky je potrebné špecifikovať ich dôvod a aj výšku.

13. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 22.03.2021 špecifikoval uplatnenú pohľadávku. Uviedol, že žalovaná suma 370,85 Eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi, vykonanými na účte žalovaného počas trvania nepovoleného prečerpania. K poplatok žalobca uviedol, že nárok na poplatky vyplýva žalobcovi podľa čl. IV. bod 2 zmluvy o účte, v zmysle ktorého za poskytovanie produktov/služieb je banka oprávnená zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov banky v platnom znení a všetky takéto poplatky účtuje na ľarchu účtu zriadeného na základe Zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/služby týka resp. na ľarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v banke. K poplatkom za upomienky a výzvy žalobca uviedol, že poplatok za upomienku a poplatok za výzvu pri nepovolenom prečerpaní účtu pri nepovolenom prečerpaní účtu vo výške 15 Eur vyplýva zo Sadzobníka poplatkov. K uplatneným úrokom uviedol, že výška úroku je upravená vo výveske úrokových sadzieb produktov. V zmysle vývesky úrokových sadzieb účinných ku dňu zrušenia

účtu žalovanému (sú súčasťou súdneho spisu a boli prílohou odvolania žalobcu) je výška úroku pri nepovolenom prečerpaní vo výške 28 %.

14. Podľa § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

15. Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

16. Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere.

17. Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie

18. Podľa § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len citovaného zákona), Na účely tohto zákona sa rozumie prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania

19. Podľa § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka, za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

20. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

22. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

23. Po vyhodnotení vykonaného dokazovania podľa citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že žaloba je dôvodná v časti uplatnenej istiny vo výške 214,80 Eur.

24. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že strany konania uzatvorili spotrebiteľskú zmluvu o bežnom účte v zmysle ust. § 708 a nasl. Obchodného zákonníka. Duálna právna úprava záväzkov slovenskom právnom poriadku rozlišuje ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom lex

specialis ku lex generalis, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. Keďže Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyučuje ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom, je nevyhnutné v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať úpravu podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorít oblastí záujmu nielen práva Európskej únie, ale aj nášho právneho poriadku. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa. Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu. V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu.

25. Nosné tvrdenie žaloby, že hoci sa žalovaný zaviazal mať dostatok finančných prostriedkov na účte tak, aby z neho žalobca mohol čerpať peňažné prostriedky na prípadné úroky alebo poplatky a žalovaný tak neurobil a s peňažnými prostriedkami nakladal nad rámec aktuálneho zostatku na svojom bežnom účte a takto sa dostal do nepovoleného prečerpania, nemá podľa názoru súdu oporu v zákone.

26. Podľa ustanovenia § 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 14.12.2015, kedy bola zmluva o bežnom účte uzatvorená (ďalej aj „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), prekročením zákon chápe automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. Pokiaľ žalovaný nevyužil možnosť poskytnutia úverového rámca k predmetnému bežnému účtu formou povoleného prečerpania, a dostal sa do debetného stavu na predmetnom bežnom účte, takýto stav nemožno kvalifikovať ako prekročenie a z neho si vyvodzovať určité práva vyplývajúce veriteľovi s poukazom na ustanovenie § 18 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. S poukazom na citovanú zákonnú definíciu pojmu „prekročenie“ tak, ako ju špecifikuje zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 2 písm. f/ je zrejmé, že prekročenie môže vzniknúť iba za stavu, že veriteľ umožní spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho kreditného zostatku na platobnom účte spotrebiteľa a teda „prekročenie“ môže vzniknúť výlučne len veriteľom umožnenou dispozíciou spotrebiteľa s peňažnými prostriedkami, ktoré mu veriteľ úverovo poskytol na jeho spotrebiteľskom účte. Banka nemôže vytvárať „prekročenie“ tým, že svoje pohľadávky (ako je napr. poplatok za vedenie účtu príp. iné poplatky) bude kvalifikovať ako prekročenie. Takýto debetný zostatok nenapĺňa zákonnú definíciu „prekročenia“ ako ho chápe a pre svoje účely používa zákon o spotrebiteľských úveroch. S debetnou sumou poplatkov a úrokov nemôže spotrebiteľ nakladať a týmito prostriedkami disponovať.

27. Pokiaľ nešlo o úver, prípadne iné peňažné prostriedky, s ktorými by mal možnosť spotrebiteľ disponovať (a ani s nimi nedisponoval), nemožno z týchto finančných prostriedkov, tvorených len úrokmi a poplatkami veriteľa, zaťažovať spotrebiteľa povinnosťou platiť z nich úroky, pretože úroky sú odplatom za umožnenie dispozície s peňažnými prostriedkami zo strany veriteľa dlžníkovi. O takýto prípad v danej situácii nešlo, a preto súd zamietol nárok žalobcu v časti uplatnených úrokov, kapitalizovaných vo výške 101,29 + 4,76 Eur.

28. Z nesporných tvrdení žalobcu (č.l. 129) je zrejmé, že žalobca poskytol a žalovaný reálne disponoval s čiastkou vo výške 533,22 Eur, pričom celková suma debetných transakcií na účte nedosiahla výšku kreditných operácií vo výške 588,47 Eur.

29. Súd zamietol žalobu tiež v časti úrokov vo výške 28% ročne zo sumy 370,85 Eur od 19.08.2015 do zaplatenia, nakoľko žalobcovi na úroky nevznikol zmluvný ani zákonný nárok. Pokiaľ sa žalobca odvoláva na bod 3.12 VOP, účinných v čase uzavretia účtu, tento bod aj podľa svojho nadpisu, ale aj podľa obsahu upravuje „Nepovolené prečerpanie“, k čomu s odkazom na vyššie uvedené nedošlo. Toto ustanovenie bolo opakovane vyhodnotené ako neprijateľná zmluvná podmienka z dôvodu, že žalobca účtovaním poplatkov za poskytovaný balík služieb a ďalších poplatkov, vytvára nepovolený debetný zostatok na bežnom účte, ktorý úrokuje vysokým úrokom vo výške 28 % ročne (úroky dosahujúce takmer trojnásobok úrokových sadzieb bánk pri spotrebiteľských úveroch), napriek tomu, že klientovi žiadne peňažné plnenie vo forme napr. úveru neposkytuje (rozsudky Okresného súdu Prešov č. k. 9C/113/2015 potvrdené rozhodnutím Krajského súdu Prešov č. k. 21Co 10/2016, 9Csp/6/2016 potvrdené rozhodnutím

Krajského súdu Prešov č. k. 20Co 103/2017, 9Csp/170/2016 potvrdené rozhodnutím Krajského súdu Prešov č. k. 7Co 99/2017, 9Csp/207/2017 potvrdené rozhodnutím Krajského súdu Prešov č. k. 21Co 46/2018).

30. Rovnako testom prijateľnosti zmluvnej podmienky neprešlo ani znenie III. oddielu A bodu 23 VOP, účinných od 01.01.2012 ako neprímeraný sankčný úrok (napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 6Co/414/2013 zo dňa 11.05.2015). Takáto zmluvná podmienka je teda v neprospech klienta - spotrebiteľa hrubo nerovnovážna a preto neplatná. V rámci spotrebiteľských vzťahov je neprípustné, aby jeden subjekt poskytoval inému subjektu odplatu bez zodpovedajúceho protiplnenia. Vyššie uvedenému záveru v súčasnom znení Občianskeho zákonníka korešponduje už výslovne § 53 ods. 4 písm. v), podľa ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

31. Poplatky za upomienku a výzvu sú v Sadzobníku poplatkov upravené výlučne v prípade majiteľov účtu pre možnosť povoleného/nepovoleného prečerpania či prekročenia, pričom v predmetnej veci ani o jeden z týchto režimov na účte žalovaného nešlo, preto súd zamietol žalobu v časti poplatkov za upomienku a výzvu vo výške 15 + 30 Eur, nakoľko ani tento čiastkový nárok nemá zmluvnú, zákonnú ani dôkaznú oporu. Navyše, bez ohľadu na uvedené, na poplatok spojený s výzvou prípadne s upomienkou na zaplatenie dlžnej sumy nemá veriteľ žiadny zákonný nárok, lebo poplatok je pokrytý už v zmluvne dojednanom poplatku za vedenie účtu. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (poplatky za výzvy a upomienky) predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými nie sú spotrebiteľovi poskytované protiplnenia (pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.05.2014, sp. zn. 9Co/350/2012). Poplatok vo výške 5,-Eur, nazvaný „Ostatné poplatky“ žalujúca strana, napriek výzve súdu, neidentifikovala ani neodôvodnila vôbec.

32. Rozhodnutie a jeho odôvodnenie z väčšej časti vychádzalo tiež z rozsudku Krajského súdu v Prešove z 20.05.2021, sp. zn. 20CoCsp/51/2020.

33. Podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Žalobca mal vo veci čiastočný úspech v časti žalovanej sumy vo výške 214,80 Eur zo sumy 370,85 Eur, pomer úspechu žalobcu je teda 57 % k úspechu žalovaného 43 %, z čoho vyplýva nárok žalobcu na náhradu trov konania proti žalovanému 14 % (57 % mínus 43 %), preto mu súd v súlade s § 255 ods. 2 CSP priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14 %, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku (§ 262 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolačné dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá (§ 48 ods. 2 Exekučného poriadku).

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 ods. 1 Exekučného poriadku).